

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf af *P. E. Hansen, Jørgen Jensen, Jensen-Sønderup, Kvist og Schovelin* forkastedes med 34 Stemmer mod 29.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 134 af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folketjerkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 695).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Chr. Hansen: Da Helligdagsloven sidst var til Behandling her i Tinget, var det vistnok den almindelige Mening, at de Forretninger, som det foreliggende Lovforslag omhandler, skulde have Lov til at holde aabent om Søndagen. Nu er Forholdet ikke det, at jeg ikke kunde ønske disse Mennesker Søndagen fri; naar de har staaet i deres Forretning i 6 Dage, kunde de nok trænge til lidt Frihed om Søndagen. Men de paastaar selv, at de har begyndt deres Forretninger under den Forudsætning, at de kunde holdes aabne om Søndagen, og hvis ikke de kan det, kan deres Forretninger ikke bestaa, og derved mister disse Mennesker deres Eksistens. Det bøjer jeg mig for og vil derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Jeg vil tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Da Lovforslaget var til første Behandling i det høje Landsting, rettede min Partifælle C. C. Andersen det Spørgsmaal til Ministeren, om han vilde være med til at føje en ny Paragraf til Lovforslaget. Han sigtede til et Andragende, som var indbragt til Rigsdagen fra Dansk Mølleriarbejder-Forbund og Dansk Møllereforening, altsaa baade fra Arbejderne og fra Møllejerne, og som gik ud paa, at det ved Lov maatte blive fastsat, at Møllerne var fri for at modtage og udlevere Varer om Søndagen. Ifølge Helligdagsloven skal Dampmøllerne staa stille om Søndagen, men Vand- og Vindmøller

har Ret til at arbejde, og som Følge deraf har de ogsaa Ret til at modtage og udlevere Varer. Det har nu vist sig i det praktiske Liv, at denne Ret har saa overordentlig lidt at betyde; der kommer saa at sige ingen, og derfor vilde man gerne være fri for at holde aabent. Nu kunde man naturligvis sige: Ja, men saa maa de jo kunne blive enige om at holde lukket om Søndagen; men det gaar her som saa mange andre Steder, at naar der er 90, der vil, saa er der 10, der ikke vil, og det har til Følge, at alle tvinges til at holde aabent om Søndagen. Derfor er der indgivet et Andragende til Rigsdag og Regering om at faa lovfæstet et Forbud imod, at Indlevering og Udlevering kan ske om Søndagen. Den højtærede Minister sagde imidlertid ved første Behandling oppe i Landstinget, at han ikke ønskede at faa tilføjet noget til dette Lovforslag; thi han frygtede, at begyndte man først paa det, saa vilde Lovforslaget ikke blive færdigt i denne Samling, og han satte megen Pris paa at faa denne lille Ændring til Helligdagsloven vedtaget endnu i denne Samling, thi ellers var disse Forretninger ifølge en Højesteretsdom nødte til at holde lukket om Søndagen. Det Spørgsmaal, jeg vil rette til Ministeren, er da dette, om han vil modtage et privat Lovforslag i denne Retning med Velvillie, hvis et saadant maatte blive indbragt i næste Samling.

Dernæst har jeg en Henstilling at gøre til den højtærede Minister. Som jeg nævnedes før, skal Dampmøller holde stille om Søndagen, men der kan dog ifølge Loven gives dem Dispensation. Der nævnes specielt, hvis der er Nødstilstand til Stede; det vil altsaa sige, hvis man f. Eks. mangler Mel og Brød til Befolkningen, eller hvis f. Eks. en Mand har afsluttet en Handel, men begrundet paa Brud paa Maskinen ikke vilde være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, hvis han ikke fik Tilladelse til at arbejde enkelte Søndage. Men nu er det blevet mig meddelt, at man er vendt tilbage til den gamle Praksis, og at man, naar man — hvad jeg antager — har faaet Dispensation af Autoriteterne, naar man har rigtig godt at bestille arbejder om Søndagen som om Hverdagen og saa, naar Travlheden er overstaaet, standser Fabrikken og afskediger sine Folk. Jeg vil da bede den højtærede Minister om ikke at give flere Dispensationer end højst nødvendigt i den Retning. Den Gang vi fik Helligdagslovgivningen i 90'erne, blev den hilst med Glæde af det Fag, jeg tilhører, thi det